

Lizzie Lichtenberg (KF):

I indledningen til min ordførertale vedrørende forslaget udtrykte jeg netop betænkelighed ved det lave beløb, for jeg tror ikke på, at det lave beløb i dag er incitament nok for nogen til at blive hjemme, hverken i familier med en enkelt forsørger eller familier, hvor begge er på arbejdsmarkedet, for man kan jo se, at familierne i dag har brug for to indtægter med det meget høje omkostningsniveau, vi har. Det er det, jeg mener, når jeg siger, at man skal se dette forslag i en samlet børne- og familiepolitik. Det har noget med fordelingspolitikken at gøre, og det kunne jo være, at hr. Torben Lund var enig med det konservative folkeparti i, hvordan fordelingspolitikken for børnefamilier skulle være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling.

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitution).

[Af Agerschou (SF) og Tinning (VS)].

(Lovforslag nr. L 180. Fremsat 31/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Bent Rold Andersen):**

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne bistandslovens § 73, stk. 4, ændret sådan, at der gives kommunalbestyrelsen mulighed for i løbet af et regnskabsår at nedsætte forældrenes betaling for daginstitutionsophold, altså en adgang til kun at ændre betalingen i nedadgående og ikke i opadgående retning.

Forslagsstillerne mener, at det bør være op til den enkelte kommune at træffe beslutning om en nedsættelse af forældrebetalingen i årets løb, da denne mulighed jo skulle være i forældrenes interesse.

Ifølge den gældende § 73, stk. 4, fastsættes betalingen for ét regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter, og der er således ikke efter de gældende bestemmelser adgang til at ændre betalingen i løbet af året, og det gælder hverken i opadgående retning eller i nedadgående retning.

Den gældende bestemmelse blev indført i marts 1980, og den bygger på et forudgående gruppearbejde mellem socialministeriet og Kommunernes Landsforening. Der var i gruppen enighed om at anbefale indførelsen af den gældende § 73, stk. 4, idet man hermed fik fastslået betalingsfastsættelsens endelighed. Det var en afgørende forskel fra den tidligere ordning, hvorefter betalingen skulle ændres i årets løb, hvis det viste sig, at den på et tidspunkt ikke svarede til 35 pct. eller 25 pct. af driftsudgifterne i institutionen for børn henholdsvis under og over skolealderen. Der kunne således være tale om takstforhøjelser eller om tilbagebetaling til forældrene i årets løb. Som det også er fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget om den nye regel, indebærer denne ordning betydelige administrative fordele.

Jeg mener, man bør opretholde bestemmelsen i den nuværende formulering, sådan at kommunalbestyrelsen ikke løbende skal tage stilling til forældrebetalingstaksten med alle de administrative konsekvenser, som det har for socialforvaltningen, og der foreligger heller ikke for socialministeriet, kan jeg sige, nogen oplysninger om, at kommunerne generelt har ændret opfattelse i denne sag.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag kommer forslagsstillerne med deres programklæring om, at børns ophold i daginstitutioner burde være gratis på samme måde, som folkeskolen er det.

Jeg vil gerne her indskyde, at sammenligningen med børn over skolealderen vel knap nok kan holde stik. Børn over skolealderen er som bekendt omfattet af undervisningspligten, mens der jo ikke er tilsvarende pligt for børn under skolealderen til at deltage i dagforanstaltninger.

Derudover vil jeg gerne sige, at det, som det allerede tidligere er sagt fra denne taler-